

Vahine ite rai...
Vahine ite,ite....

En oir aquestes paraules, ~~Maruru~~ recordà que una deessa, precisament una d'aquelles vahines ite rai, havia intervingut en la seva vida, li havia concedit els seus favors i ell l'havia creguda i estimada. ~~fins la follia...~~ Aquella cançó ~~precisava~~ evocava precisament el perill que hi ha per a un simple mortal a ~~deixar-se~~ acceptar els favors d'una deessa.

Quan el cant s'esvaní Maruru vuidà fins la última gota el vas de ponx, es posà dret d'un ^{got} salt, avançà ^{unes passes} (amb un impuls incontenible com si anés a revelar a l'assemblea ^{el secret de la seva decadència,} ~~un esdeveniment sensacional.~~

En veure aquell gegant de cabells encrespats, nu, a excepció del tapall que ² li cobria el sexe, avançar com il·luminat per una inspiració soptada, tothom ~~es~~ va sentir ~~com~~ una esgarripança. ^{de curiositat i de por. Restarem silenciosos} ~~Quins secrets arrebassats a les profunditats~~ i ^{espectants} ~~terribles~~ ^{pels propis astres} ~~terribles revelats per els astres~~ ~~a l'única posada~~ ~~de les animes a desoloure's a lloro sides?~~

~~Perhem es preparava a esclatar.~~ Però tot d'una, els ukuleles, i el tam ^{bor} ~~es~~

245

per l'home que la terra rebutja al qual la terra nega els seus goigs. Alegries

Passava davant del bungalow de Michaud mig amagat enmig de l'espessor dels arbres. Hi havia gran illuminació. El so nasal d'un gramòfon flotava en el si-

lenci, arribava clarament a la piragua. *Per un moment Maruru desitja veure*
Rere tractava d'aturar-se en absència *barcar allí, acollir-se al calor d'uns braços femenins, al bercebre d'unes*
del seu amant tractava sense dubte de conèixer-se en companyia *melodres exòtiques, de sentir estimulant els aïors. Però només fou un instant*

Les ombrivoles ribes del canal s'estrenyien, la piragua lliscava cada cop *el capítol de la vida passada del gran mar li repetia seva vida i hi ha*
més de pressa devés la desembocadura. Ja es sentia el gran bram del mar en els *l'aire ferenç, tendre la seva veu!*
trencants, potent menaçador, dominant tots els altres, ~~resaca~~ *i ara solament*
~~les veus sino fins al desig de civilitat humana.~~

Una estona després aquest bram s'atenuava ja, s'allunyava amb l'illa; el mar s'aixamplava infinit, davant del piragua.

Maruru respirava amb força les primeres halenades d'aire marí, flairava la bravada humida i salobre de l'aigua, *esbocava els ulls a* espiava la immensitat.

~~Ja no es veia ni es sentia res que recordes la vida dels homes.~~

~~La lluna hav-~~ El quart de lluna, havia naufragat en el mar. Però la fulgència dels astres *noturns* ~~era tant viva~~ que es reflectia en l'aigua; i aquests espectres de llum *que* s'allargaven i s'encongien segons el moviment de les ondes.